

Anne-baba olmak zor zanaat mı? Yoksa biz mi zorlaştırıyoruz? Kaygılarımız arttıkça iç sesimizi sağduyumuzu kaybediyor gibi oluyoruz. O zaman da kaygımız daha çok artıyor. Eyvah içinden çıkılması ne zor bir durum. Öyle mi? Neden peki? Günce'L Bülten ilkbaharı "ebeveynlik sorunsalı" ile karşılıyor. İyi okumalar dileriz...

Anne Babamızdan Gör-e-meddiğimiz Bir Ebeveynlik Yolunu İnşa Etmek

Erdil YAŞAROĞLU

komikaze.net

Ebeveyn olmak üzerine yüzlerce yazı, yüzlerce kitap var. Hala da yenileri yazılmaya devam ediyor. Demek ki hala o "en doğru" ebeveynlik yöntemleri keşfedilmedi (mi?). Yoksa öyle bir yöntem yok mu? Bağırmasak iyi olacağını, içimizden gelen patlamaları nazikçe ifade etmeyi, çocuğun bir birey olduğunu anladık, öğrendik. Ama iş "uygulamaya" gelince ebeveynlik, yemek kitabından yemek yapmaya benziyor. Okuması ve malzeme sağlaması kolay, ama bizim fırından çıkanla kitaptaki o iştah açıcı resim pek de birbirine benzemiyor!

Hayatlarımızın (ebeveyn olsak da olmasak da) son 20 yılda uğradığı değişimin bizi ve ilişkilerimizi etkilediği oldukça açık. Hayata bakış açımız temelinde aynı da olsa, teknoloji, bilgiye ulaşmak, iş hayatı, sosyal

medya fırtınası hepimizi değiştirdi. Bizler değişirken bir yandan, anne ve baba da olduk. Doğayla ilgili anne-babalık da bir kenarda durmadı, o da değişti. İşte biz de bu değişen ebeveynlik tanımları ve rolleri içinde kendi "stilimizi" bulmaya çalıştık.

Berber mi uyusak, mama verince suçlu mu hissetsek, sezaryen ile doğum yaptıysak acaba çocuğun bağlanması nasıl etkilenir gibi -belki sadece semptomlar nedeniyle- uzmanların kafa yorması gereken işlere biz de kafa yorar olduk. Şehirliyse şehirde yaşadığımız, çocuğumuzu kurslara gönderdiğimiz için kötü hissettik. Şehirden uzak mecalarda isek, "peheeeeee fırsatlar kaçıyor, tüm etkinlikler büyük şehirlerde" suçluluğuna gark olduk.

Nitekim, çocuklarımızı güdümlü terlik kullanmadan ve 3 numaralı anne bakışı savurmadan büyüteceğiz diye helak olduk!

Peki ya modern çağın ebeveynliğe dayadığı tuzaklardan biri bu olabilir mi? Ya da başka bir deyişle, kendi anne babamızdan gördüğümüz “teknikleri” beğenmeyip yenileri ile değiştirmek bizi çok zorlamıyor mu? İşte anne babamızın kullandığı teknikleri beğenmeyip, uzmanlar, kaynaklar, akımlar uğrunda başımıza gelenler:

1. Her uzmanın dediği her çocuğa uyar mı?

Her çocuğun, her anne ve babanın dolayısı ile aralarındaki ilişkinin bir benzeri daha yoktur. Aynı aile içinde bile ebeveynler ikinci veya üçüncü çocuklarını yetiştirirken artık aynı anne baba değillerdir (olumlu veya olumsuz bir anlam yüklemeksizin). Hal böyle iken, uzmanların “.....isedır” saptamaları, italik yazılmış süslü sözlerin ışığında (?) parlayan çıkarımlara bakarak yol almaya çalışmak zordur. Hani gözü kapalı fil tarifi yapmak gibi...

Bireyin karakter özelliği, maddi şartları, içinde yaşadığı çevreyi işin içine katmadan “uzmanların” dediklerini bire bir alıp uygulamaya çalışmak aynı yukarıdaki yemek tarifi örneği gibidir. Halbuki her ailenin kendi baharatı, sosu, tarifi farklıdır. Bir ailenin yemeği diğerine benzemez, dışardan gelen usta bir aşçının vereceği bir tavsiye de belki yemeğin tadını allak bullak eder. O yüzden, her uzmanın, kitabın, yorumcunun söylediklerini birebir alıp uygulamaya çalışmanın, anne babamızdan “görüp beğenmediğimiz” teknikleri “görmediğimiz ama beğendiğimiz” tekniklerle değiştirmekten hiçbir farkı yoktur!

2. Sosyal medya ebeveynliği

Ben çocukken pahalı meyve alınmışsa eve (70’lerde doğan ebeveynler için bu tartışmasız muzdur!) o meyveyi okula götürmek olmazdı. Şimdi ise muzun önce fotoğrafını çekiyor, bazen muzla “selfie” yapıyor, bir iki cümle de ekleyerek bir muzdan bile hikaye çıkarabiliyoruz. Bir dönem her annenin blog açması (ben dahil), her anın fotoğraflanması, hikayelenmesi, çocukların ve çocuk dünyasına dair herrrr şeyin (bez, mama, kitap, etkinlik, kurs vb) bir malzemeye dönüşmesi ebeveynliği de sosyal medyaya taşıdı. Gerçek olmayan bir gerçeklikten yola çıkıldığında çocuklar ağlamadan, anneler yorulmadan, babalar sıkılmadan, maddi zorluk çekmeden, endişelenmeden akıp giden aileler görür olduk. Sonra dedik ki “Yahu bu kadın her daim çocuklarıyla oyun mu oynuyor?”. Mesele başkalarının bize sunduklarını susturmak, kafayı çevirme hakkımızı veya “unfollow” (takibi bırak) tuşunu es geçmemek değil. Mesele, bu kadar dikine ve tek boyutlu bir kesit üzerinden çocuk ve ebeveynliği inşa etmek. Çocuk dediğiniz ağlar, ebeveyn sesini yükseltir, bazen gerçekten herkes zıvanadan çıkabilir.

3. İlgüdüleri susturmak

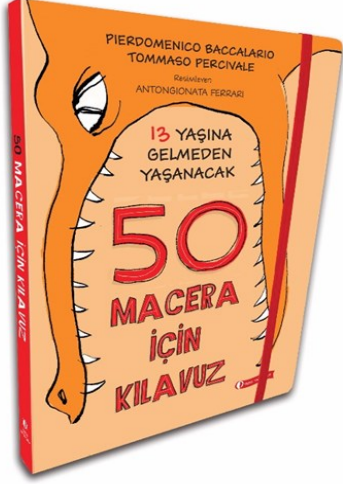
İçinizden bir tepki vermek geliyor. Sonra şu sesi duyuyorsunuz: “Ama”. Bu “ama”, okuduğunuz bir kitabın bir cümlesi, karşı komşunun sabaha kadar uyuyan bebeğinin sizde yarattığı şaşkınlık duygusu, dün yükselttiğiniz sesin suçluluk dalgaları olabilir. İçinizden gelen her tepkiyi verin demiyorum. Ama içinizden gelen tepkinin sesini kısıp, öğrendiklerinizin, taklit ettiklerinizin ve –meli –malı ların sesini ön plana çıkarırsanız radyo cızırtısı gibi netlik bir süre sonra kaybolacaktır. Önemli olan radyoda en az cızırdayan frekansı bulana kadar ileri geri ayarlama yapmak için kendinize izin vermektir.

4. İmkansız yolculuk: Mükemmel ebeveynlik

En büyük tuzak bu! Mükemmel ebeveyn, mükemmel çocuk, mükemmel aile. Son yıllarda neyseki “yeterince iyi” kavramı çıktı ve bu hedefleri biraz daha ulaşılabilir bir yere çekti. Ama hala, bu sefer de “yeterince iyi” olmadığını düşünen ebeveynler olabilir. Ebeveynlik öyle bir yolculuk ki, suyunuzu, yemeğinizi, uykunuzu hem idareli kullanmanız hem de bunları idareli kullanacağım derken etraftaki manzarayı kaçırmamanız önemli. Yoksa yolun sonunda fazladan yemeğinizi, arttırdığınız suyunuz olması neye yarar?

5. Ebeveynlik yolculuğunu “yapılacaklar listesi”ne çevirmek

“40’ı çıksın rahat edeceğiz”, “yürüsün geçecek”, “okula başlasın tamam” diye diye bugünlere geldik J Azalan, artan sıkıntılar, şekil değiştiren durumlar, farklılaşan zorluklar var, olmaya da devam edecek. O yüzden ebeveynliği, yapılacak işler bütünü gibi görmeksizin son günlerin havalı deyişi ile “akışta” olmak lazım. Bazen gerçekten hiçbir yöntem işe yaramaz. Bazı sabahlar gerçekten çok fena başlar. Bazen gerçekten ağzınızdan hiç istemediğiniz kelimeler dökülür. Çünkü ebeveynler de çocuklar da insandır. İnsanın olduğu yerde yapılacak veya tik atılmış işlerin listesinin zenginliği değil, olsa olsa duyguların zenginliğinden bahsedilebilir.

Kitabın Adı: 50 Macera için Kılavuz

Yazar: Pier Domenico Baccalario—Tommaso Percivale

Çocukların ilk kez yaşayacağı, ancak hiçbir zaman unutmayacakları maceralar. Bu kitapta, bir ağaç ev yapmaktan, yıldızları tanımaya, düğüm atmayı öğrenmekten bir tepeden yuvarlanmaya kadar eğlenceli 50 görev, keşfedilecek 50 hazine, yaşanacak 50 macera var. Yalnızca size özel olarak tasarlanan bu kitap/not defteri, yaşadığınız tüm maceraların izlerini taşıyacak ve tüm yaşamınız boyunca unutamayacağınız anılarınızı saklayacak... 13 yaşına gelmeden siz de bu maceralara katılın...

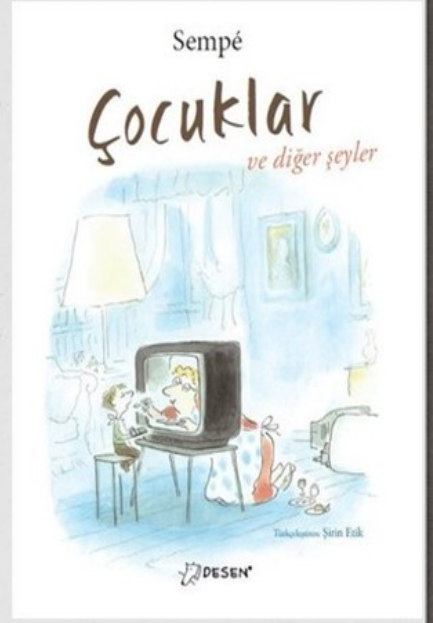
Kitabın Adı: Çocuklar

Yazar: Sempé

Çok satan kitapları ve sansasyonel karikatür çalışmalarının yanı sıra New York Times, Paris Match, New Yorker gibi gazete ve dergilere yaptığı çizimlerle dikkat çeken Sempé, çocuklarla yetişkinlerin ilişkilerinde yaşanan çelişkileri, ince ve yalın çizgiler kullanarak muazzam bir derinlikle yansıtmayı başaran usta bir kalem.

Karikatürlerine bakan herkeste adeta bir boy aynasına bakıyormuş hissi yaratan Sempé, Çocuklar ve diğer şeyler isimli kitabında, yetişkinlerin "çocukça" bulduğu ve yerli yersiz eleştirmeye kalktığı olayları yalın ve incedelikli çizgilerle buluşturarak, çocukların kimi zaman naif kimi zaman muzipliklerle dolu sınırsız evrenine selam gönderiyor.

Her yaştan karikatürseverin kitaplığında bulunması gereken bu kitap, asla bir defa okumakla yetinemeyeceğiniz, tekrar tekrar bakma ihtiyacı hissedeceğiniz bir çalışma. Bu nedenle, siz siz olun mutlaka içinizdeki çocuğun kolay erişebileceği bir yerde bulundurun...

Adres: Bağdat Cad. Çatalçeşme Palas Apt. B Blok No:478/16 Çatalçeşme / Suadiye

Telefon: 0216 380 76 85

Faks: 0216 380 78 02

Cep Tel: 0506 323 78 85

www.guncedanismanlik.net

facebook.com/guncedanismanlik

twitter.com/guncedanismanlik